

"d) La reiteració o la reincidència de les infraccions.

"2. Si el benefici econòmic que resulta d'una infracció tipificada en aquesta Llei és superior a la sanció pecuniària que li correspon, aquesta es pot incrementar amb la quantia equivalent al benefici obtingut.

"3. Es produeix reincidència quan el responsable de la infracció ha estat sancionat mitjançant resolució administrativa ferma per la comissió d'una altra infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any si es tracta de faltes lleus, tres anys si es tracta de faltes greus i cinc anys per a les molt greus, a comptar des de la notificació de la resolució.

"Article 40.

"1. Els òrgans competents per a la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients sancionadors incoats per la comissió d'infraccions tipificades en aquest capítol han de seguir el procediment establert per la normativa vigent en matèria de procediment administratiu sancionador.

"2. El Govern de la Generalitat ha de determinar per reglament l'òrgan o els òrgans competents de les administracions públiques per a la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients sancionadors que s'incoïn en virtut d'aquesta Llei.

"3. Si, un cop resolt el procediment sancionador, en deriven responsabilitats administratives per als pares, els tutors o els guardadors, s'ha de posar en coneixement de la Fiscalia de Menors a l'efecte de les possibles responsabilitats civils.

"4. En el cas d'infraccions greus o molt greus, l'autoritat que resol l'expedient pot acordar, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores, la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya de les sancions greus o molt greus imposades, un cop han esdevingut fermes en la via administrativa. Aquesta publicitat ha de donar referència dels noms o els cognoms, la denominació o la raó social de les persones naturals o jurídiques responsables i la classe i la naturalesa de les infraccions.

"Article 41.

"Els ingressos derivats de la imposició de les sancions establertes en aquesta Llei han d'ésser destinats, per les administracions públiques actuants, a l'atenció i la protecció dels infants i els adolescents, en l'àmbit de les seves competències.

"Article 42.

"Les infraccions tipificades en aquest capítol prescriuen, si són molt greus, als deu anys, les greus als vuit anys i les lleus als cinc anys, a comptar des de la data de comissió de la infracció."

7. S'addiciona una nova disposició final tercera a la Llei 37/1991, que queda redactada de la manera següent:

"Disposició final tercera.

"Es faculta el Govern de la Generalitat per a actualitzar anualment els límits màxims de les sancions pecuniàries establertes en aquesta Llei de conformitat amb l'increment del cost de la vida."

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que contradiuen el que disposa aquesta Llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculta el Govern de la Generalitat i els consellers competents per raó de la matèria per a dictar les disposicions reglamentàries de desplegament d'aquesta Llei.

Segona

Es faculta el Govern de la Generalitat per a actualitzar anualment els límits màxims de les sancions pecuniàries establertes en aquesta Llei de conformitat amb l'increment del cost de la vida.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juliol de 1995

JORDI PUOL

President de la Generalitat de Catalunya

ANTONI COMAS I BALDELLOU

Conseller de Benestar Social

(95.207.008)

LLEI

9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

El fort increment de la circulació de vehicles motoritzats els darrers anys ha comportat un augment considerable de la pressió humana sobre els espais naturals. La potència i la maniobrabilitat dels vehicles i, d'altra banda, el progressiu accés de la població a indrets fins fa poc preservats de l'acció humana, on habiten espècies animals i comunitats vegetals d'interès natural, constitueixen una amenaça que de vegades posa en perill el manteniment de l'equilibri ecològic i la conservació dels sistemes naturals i afecta negativament els drets i la qualitat de vida de la població rural.

Conscient d'aquest fet, el Govern de la Generalitat va promulgar el Decret 59/1989, del 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural, que substituïa i alhora conplementava les mesures establertes prèviament per l'Ordre del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca del 9 de juliol de 1987, per la qual es regula la pràctica de proves i competicions esportives motoritzades al medi rural.

Les mesures de regulació establertes pel Decret 59/1989 han esdevingut insuficients per a conciliar la pràctica de la circulació motoritzada amb la conservació del patrimoni natural

de Catalunya. Cal, doncs, adoptar noves mesures de protecció del medi natural. Un primer pas en aquest sentit ha estat la regulació de la circulació motoritzada en els espais d'interès natural, establerta per les normes del Pla d'espais d'interès natural, aprovat pel Decret 328/1992, del 14 de desembre, que cal concretar i estendre a tots els espais naturals i als terrenys agrícoles i forestals de Catalunya.

Aquesta Llei s'estructura en quatre capítols.

El capítol I conté les disposicions generals referents a la finalitat de la Llei, el seu àmbit d'aplicació i els principis de coordinació, col·laboració i respecte mutu que han de regir les actuacions de les diverses administracions públiques que tenen competències relacionades amb la matèria regulada per aquesta Llei.

El capítol II és integrat per dues seccions, que contenen, respectivament, normes generals per a la circulació de vehicles i normes específiques per a la circulació motoritzada en grup.

Les competicions esportives són objecte del capítol III, que s'estructura en tres seccions, en les quals es delimiten els vials en què es poden dur a terme les competicions, les condicions generals de circulació aplicables a aquest tipus d'activitat esportiva i el règim de les autoritzacions administratives.

Tanca aquesta Llei el capítol dedicat a la disciplina, del qual cal destacar la previsió d'immobilització de vehicles si, com a conseqüència del fet d'utilitzar-los, amb incompliment dels preceptes de la Llei, pogués derivar-ne un risc greu per a les persones, els béns i els ecosistemes naturals.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Finalitat

Aquesta Llei té per finalitat establir normes de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, tant pel que fa a la circulació motoritzada individual o en grup com pel que fa a les competicions esportives, amb l'objectiu últim de garantir la conservació del patrimoni natural de Catalunya, assegurant, alhora, el respecte a la població i la propietat pública i privada del món rural.

Article 2

Àmbit d'aplicació

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei és constituït pels espais naturals i els terrenys forestals definits per la Llei 12/1985, del 13 de juny, d'espais naturals, i la Llei 6/1988, del 30 de març, forestal de Catalunya, pel conjunt de pistes i de camins asfaltats que els recorren i per tot el conjunt de camins rurals, de bast i ramaders, senders i corriols i pistes forestals de terra.

2. Els preceptes d'aquesta Llei s'apliquen sens perjudici de l'existència de servituds públiques, que es regulen d'acord amb la normativa específica aplicable.

Article 3

Coordinació

1. Les actuacions de les diverses administracions públiques que tenen competències relacionades amb la matèria regulada per aquesta Llei s'han de fer d'acord amb els principis de coor-

dinació, col·laboració i respecte mutu en l'àmbit competencial.

2. Els departaments competents de la Generalitat, en el marc dels principis a què es refereix l'apartat 1, poden proposar a les diferents administracions públiques competents en matèria de carreteres, trànsit i circulació de vehicles amb motor i seguretat vial l'adopció de mesures específiques per a garantir el compliment d'aquesta Llei.

3. Les diverses administracions han de vetllar sempre pel compliment de les normes sobre trànsit, característiques tècniques de cada tipus de vehicle, circulació de vehicles amb motor i seguretat vial.

4. Els requisits establerts per aquesta Llei s'han de complir sense perjudici de les autoritzacions necessàries d'acord amb les normatives sectorials, en especial la relativa a espectacles i activitats recreatives. Les autoritzacions del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca a què es refereix aquesta Llei han d'ésser condició imprescindible per a poder iniciar la tramitació administrativa de les altres autoritzacions de naturalesa sectorial.

CAPÍTOL II

Circulació de vehicles

SECCIÓ PRIMERA

Normes generals per a la circulació de vehicles

Article 4

Respecte al medi, als béns i als drets

La circulació de vehicles ha de respectar tant el medi com els béns i els drets dels titulars dels terrenys i els drets dels vianants i dels usuaris no motoritzats, i no ha de causar perill, perjudici o molèsties innecessàries a les persones i als ecosistemes naturals.

Article 5

Identificació

D'acord amb el que estableix la legislació general sobre circulació, els vehicles amb motor i els remolcs han d'anar sempre identificats amb plaques de matrícula reglamentàries.

Article 6

Delimitació dels vials

1. En els espais naturals declarats de protecció especial d'acord amb la Llei 12/1985 únicament s'autoritza la circulació de vehicles motoritzats per les pistes forestals i els camins rurals delimitats a aquest efecte en els plans o en els programes de gestió corresponents.

2. En els espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural no declarats de protecció especial i en els terrenys forestals s'autoritza la circulació per les pistes i els camins forestals pavimentats o d'amplada igual o superior a quatre metres.

Article 7

Prohibició de circular camps a través i fora de camins i de pistes

Els vehicles motoritzats únicament poden circular per camins o pistes aptes per a la circulació, d'acord amb el que estableix aquesta Llei i la normativa específica que hi sigui aplicable. En conseqüència, es prohibeix la circulació de vehicles motoritzats camps a través o fora de les

pistes o dels camins delimitats a aquest efecte i pels tallafocs, les vies forestals d'extracció de fusta i els camins ramaders, i pel llit sec i per la làmina d'aigua dels rius, els torrents i tota mena de corrents d'aigua.

Article 8

Limitacions i prohibicions

1. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, pel que fa als espais naturals declarats de protecció especial, d'acord amb la Llei 12/1985, les reserves nacionals de caça, les reserves naturals i els refugis de fauna salvatge, pot:

a) Establir-hi limitacions específiques, després d'haver consultat els òrgans gestors dels espais, referides a l'època de l'any en què s'admet la circulació, la velocitat màxima, les característiques dels vehicles i qualsevol altra limitació que es consideri necessària per a preservar els espais.

b) Prohibir la circulació motoritzada en camins rurals i pistes forestals, per a preservar els valors naturals dels espais afectats, després d'haver consultat els ajuntaments respectius.

2. Les limitacions que afectin camins de titularitat dels ens locals situats fora dels espais a què es refereix l'apartat 1 han d'ésser establertes per les entitats locals respectives, directament o a requeriment del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o del Departament de Governació, després d'haver consultat la comissió comarcal corresponent, a què es refereix la disposició addicional tercera.

3. Els acords dels ens locals a què es refereix l'apartat 2 han d'ésser notificats al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè en faci la senyalització i la publicitat corresponents.

4. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el Departament de Governació i els ajuntaments poden prohibir la circulació en el medi natural en cas de risc elevat d'incendi forestal o per tasques d'extinció.

5. Les limitacions i les prohibicions especificades en aquest Article s'apliquen sense perjudici de les que hagi establert amb caràcter més restrictiu la normativa urbanística vigent.

Article 9

Usos i activitats tradicionals

Les limitacions a què es refereixen els articles 6, 7 i 8, si la normativa pròpia de l'espai no ho prohibeix expressament, no són aplicables a l'accés dels propietaris a llurs finques ni a la circulació motoritzada relacionada amb el desenvolupament de les activitats i els usos agrícoles, ramaders o forestals dels espais afectats o amb la prestació de serveis de naturalesa pública.

Article 10

Limitacions per a la preservació dels terrenys de propietat privada

1. Les prohibicions i les limitacions de la circulació motoritzada pels camins o les pistes forestals que passen íntegrament per terrenys de propietat privada, fixades pels propietaris o els titulars de drets, es regeixen pel que estableix la legislació general aplicable.

2. L'adopció de les mesures a què fa referència l'apartat 1 s'ha de notificar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el qual pot imposar, a proposta dels òrgans de gestió dels

espais naturals de protecció especial, si aquests en resulten afectats, condicionants específics per tal de salvaguardar-ne els valors naturals o per tal de garantir la prestació de serveis de naturalesa pública. En tots els casos s'ha de garantir l'audiència als propietaris o als titulars dels terrenys en qüestió.

Article 11

Senyalització i inventari

1. L'administració que hagi establert les limitacions i les prohibicions a què fan referència els Articles d'aquesta secció ha d'adoptar les mesures que calguin per a la senyalització adequada dels vials que tenen limitacions específiques i dels vials en què es prohibeix la circulació i ha d'assegurar-ne la publicitat.

2. Els camins i les pistes objecte de limitacions o de prohibicions de pas han d'estar convenientment senyalitzats al començament, a l'acabament i, si escau, als accessos intermedis.

3. Els consells comarcals, d'acord amb els municipis afectats, han d'elaborar un inventari dels camins i de les pistes que hi ha en els termes municipals de llurs comarques, en el qual ha de constar la titularitat, pública o privada, les servituds que tenen i la possibilitat d'utilització de cadascun d'ells.

4. És condició indispensable per a incloure un camí no asfaltat en la xarxa de vies obertes al trànsit el compromís formal de l'administració competent sobre el manteniment del camí.

5. La senyalització dels camins i els mapes comarcals de camins i pistes que resultin dels inventaris corresponents s'han d'homologar segons uns criteris de denominació, representació i simbologia comuns, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

Article 12

Circuits específics per a la circulació motoritzada

1. Es faculta els ajuntaments per a establir, d'ofici o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, circuits específics adequats a les característiques de determinats tipus de vehicles motoritzats. L'establiment d'aquest tipus de circuits, que no poden afectar terrenys inclosos en el Pla d'espais d'interès natural, ha d'ésser sotmès a consideració del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb els tràmits que s'estableixin per reglament, sense perjudici de l'autorització que correspon al Departament de Governació, segons la Llei 10/1990, del 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics.

2. L'establiment dels circuits a què es refereix l'apartat 1 ha d'ésser sotmès al tràmit d'avaluació de l'impacte ambiental.

Article 13

Velocitat màxima

La velocitat màxima de circulació per camins i pistes de terra és de trenta quilòmetres per hora.

Article 14

Publicitat en matèria de circulació

La publicitat referida a la circulació en el medi natural s'ha de regir pels principis de protecció de la natura i de respecte a la població rural i a la propietat pública i privada, que inspiren aquesta Llei.

SECCIÓ SEGONA

Normes específiques per a la circulació motoritzada en grup

Article 15

Definicions

1. S'entén per «circulació motoritzada en grup» la circulació de diversos vehicles motoritzats que, de mutu acord i sense finalitat competitiva, segueixen el mateix itinerari.

2. S'entén per «circulació motoritzada organitzada» la que és promoguda sense finalitat competitiva per una entitat o un particular que en són els responsables.

Article 16

Circulació motoritzada en grup

1. La circulació motoritzada en grup no organitzada es regeix per les normes establertes en la secció primera.

2. Es prohibeix la circulació motoritzada en grup en els espais naturals de protecció especial si són més de set vehicles, en el cas de motocicletes o ciclomotors, o més de quatre vehicles, si es tracta d'altres automòbils.

3. Es prohibeixen les concentracions de més de quinze vehicles en la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural o en els terrenys forestals. No obstant això, si la necessitat de preservació dels valors naturals ho fa aconsellable, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot reduir el nombre màxim de vehicles o prohibir-hi la circulació motoritzada en grup.

Article 17

Activitats organitzades

1. Per a fer activitats organitzades de circulació motoritzada en grup cal l'aprovació prèvia del recorregut corresponent, sens perjudici de les condicions específiques establertes per altres normatives sectorials. Aquesta aprovació correspon, amb l'autorització prèvia de les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme, segons escaigui, a l'ajuntament corresponent, si l'activitat afecta un sol municipi, o als consells comarcals, després d'haver estat delegats pels ajuntaments afectats, en el cas que afecti dos o més municipis o comarques. En tots els casos cal notificar-ho al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

2. Si el recorregut a què es refereix l'apartat 1 passa per un espai natural de protecció especial, l'aprovació correspon, pel que fa a aquest tram, a l'òrgan gestor de l'espai. En qualsevol cas, l'administració que autoritzi el recorregut pot introduir-hi modificacions o limitacions i incorporar-hi els condicionants específics que consideri necessaris per a evitar danys al medi natural.

3. Els ajuntaments, els consells comarcals i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en les condicions establertes pels apartats 1 i 2, a proposta dels òrgans de gestió dels espais naturals de protecció especial, si escau, poden suspendre provisionalment activitats ja autoritzades o part d'aquestes per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats per a la preservació del medi. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si l'activitat comporta alteracions en el medi natural de reparació impos-

sible o difícil. L'administració que acordi la suspensió de les activitats ho ha de comunicar als òrgans que hagin donat les autoritzacions corresponents, d'acord amb la normativa sectorial vigent.

4. Tots els vehicles participants en l'activitat organitzada han de disposar d'una còpia de l'autorització expedida per l'administració que aprovi el recorregut, la qual han de mostrar als agents de l'autoritat si aquests els la demanen en el transcurs del trajecte.

Article 18

Limitació de l'horari de circulació

No es permet la circulació motoritzada organitzada en grup en horari nocturn, entès aquest des de l'hora en què es pon el sol fins una hora després que surt, llevat de la circulació per les pistes que tenen la consideració de vials d'unió entre localitats rurals o de comunicació amb cases o nuclis de població situats en zones rurals.

CAPÍTOL III

Competicions esportives

SECCIÓ PRIMERA

Normes generals

Article 19

Definició

Als efectes d'aquesta Llei, constitueixen competicions esportives la pràctica de proves esportives amb vehicles motoritzats amb finalitats competitives reconegudes per la legislació vigent.

Article 20

Delimitació dels vials

1. Es prohibeix de fer competicions esportives a l'interior dels espais naturals de protecció especial, a les reserves de caça i a les reserves naturals de fauna salvatge.

2. En la resta d'espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural les competicions esportives només es poden fer en carreteres i pistes asfaltades.

3. No obstant el que estableixen els apartats 1 i 2, els trams d'enllaç no cronometrats poden passar per vies asfaltades sempre que es tracti de vials aptes per a la circulació motoritzada i es compleixin les condicions de circulació que estableix aquesta Llei.

SECCIÓ SEGONA

Condicions generals de circulació

Article 21

Circuits tancats

Les competicions esportives que es facin en circuits tancats permanents s'han de situar en terrenys que la normativa urbanística hagi destinat expressament a instal·lacions i equipaments esportius.

Article 22

Soroll

S'han d'establir per reglament els nivells màxims admissibles de soroll en les competicions esportives i altres condicionants específics per a salvaguardar els valors naturals dels espais.

SECCIÓ TERCERA

Autoritzacions

Article 23

Catàleg de circuits i calendari de proves

1. Les competicions esportives únicament es poden fer en circuits catalogats.

2. Correspon a les federacions catalanes de motociclisme i d'automobilisme d'elaborar anualment el catàleg de circuits i el calendari de les competicions previstes, els quals han d'ésser aprovats pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb l'audiència prèvia de les entitats locals, de les comissions consultives creades per la disposició addicional tercera i dels titulars de les carreteres i dels camins que en resulten afectats.

Article 24

Règim de les autoritzacions

1. Per a fer les competicions esportives cal l'autorització prèvia del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, amb la conformitat expressa dels ajuntaments afectats i dels propietaris dels terrenys per on passi la prova, d'acord amb el tràmit que s'estableixi per reglament.

2. L'autorització a què es refereix l'apartat 1 pot comportar modificacions o limitacions en el recorregut de les proves i pot incorporar els condicionants específics que es considerin necessaris per a garantir la preservació del medi natural, els quals han d'ésser comunicats a les entitats locals i als titulars afectats.

3. Per tal de garantir la reparació de possibles danys o perjudicis al medi natural durant les competicions esportives, l'ajuntament respectiu o, si hi escau, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb el tràmit que s'ha d'establir per reglament, ha d'exigir el dipòsit d'una fiança prèvia.

Article 25

Suspensió de les competicions esportives

1. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca pot suspendre provisionalment proves esportives ja autoritzades o part de les proves per circumstàncies meteorològiques, per incendis o per altres supòsits justificats. Aquesta suspensió es pot ordenar amb caràcter definitiu si la prova pot comportar alteracions substancials en el medi natural.

2. La suspensió de les proves esportives ha d'ésser comunicada a les entitats locals i als titulars a què fa referència l'article 23.2.

Article 26

Retirada del material i reparació del terreny

1. Un cop finalitzada la competició esportiva, l'entitat organitzadora està obligada a retirar en un termini màxim de set dies tot el material de senyalització i de protecció que s'hagi instal·lat per a fer la prova. La retirada d'aquest material s'ha de fer sota el control de l'ajuntament respectiu.

2. El material de senyalització ha d'ésser sempre totalment desmuntable. Es prohibeix expressament d'emprar pintura i de clavar cartells indicadors en els arbres per a senyalitzar.

3. L'entitat organitzadora de la competició està obligada a reparar, en un termini màxim de trenta dies, els danys produïts en les carreteres, les pistes i els camins per on ha passat la prova.

4. La fiança a què fa referència l'article 24.3 ha d'ésser retornada totalment o parcialment

després que l'administració que hagi autoritzat la competició certifiqui que no hi ha hagut danys o, si n'hi ha hagut, que s'han corregit en part o del tot.

CAPÍTOL IV De la disciplina

SECCIÓ PRIMERA Infraccions

Article 27 Tipificació

1. La vulneració de les prescripcions d'aquesta Llei té la consideració d'infracció administrativa.

2. Les infraccions d'aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

3. Són infraccions lleus:

a) Superar els límits de velocitat establerts per aquesta Llei o per la normativa que la desenvolupa.

b) Circular de nit, si és prohibit.

c) Fer concentracions de vehicles superiors a les permeses per l'article 16.

4. Són infraccions greus:

a) Deteriorar, destruir, sostreure o retirar els elements de senyalització de la circulació motoritzada.

b) Circular, sense causa justificada, per vials no aptes per a la circulació motoritzada.

c) Circular camps a través o fora de camins o pistes aptes per a la circulació.

d) Ocasionar danys a béns, instal·lacions o materials agrícoles, ramaders o forestals.

e) Incomplir les limitacions i les prohibicions a què fa referència l'article 8.

f) Participar en activitats organitzades per a la circulació motoritzada sense autorització o incomplint les condicions que s'imposin.

g) No retirar el material de senyalització i de protecció i no reparar els danys causats, en els terminis fixats per l'article 26.

h) Estacionar vehicles que impedeixen l'accés a camins forestals d'ús exclusiu per a vehicles de serveis d'extinció d'incendis, de vigilància i oficials, degudament senyalitzats, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi.

i) Circular per les vies esmentades per l'apartat h, sense autorització, en l'època i en zones d'alt risc d'incendi, i per la resta de vies o camins en què, per raons de prevenció i extinció d'incendis forestals o de preservació de valors naturals, sigui prohibit de circular-hi de manera temporal o permanent, quan es puguin ocasionar danys greus a la fauna, als béns o als ecosistemes naturals.

j) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.

5. Són infraccions molt greus:

a) Fer anuncis publicitaris en qualsevol mitjà de difusió que incitin a no respectar la legislació vigent en matèria de circulació motoritzada en el medi natural o contrari als principis que la inspiren.

b) Fer competicions esportives sense autorització o incomplint les condicions que s'imposin.

c) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.

6. L'abandonament de deixalles o d'escombraries té la qualificació d'infracció lleu, greu o molt greu segons la naturalesa i el volum de l'abocament, d'acord amb la legislació vigent.

Article 28 Prescripció

Els terminis de prescripció de les infraccions és de tres anys per a les molt greus, dos anys per a les greus i sis mesos per a les lleus, a comptar des de la data de comissió de la infracció o, si aquesta és continuada, des de la data en què es comet la darrera acció constitutiva d'infracció.

SECCIÓ SEGONA Procediment

Article 29 Tramitació

1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar al procediment vigent.

2. Si s'aprecia que els fets objecte d'un expedient sancionador poden ésser constitutius de delictes o falta, l'administració actuant ha de traslladar les actuacions a l'autoritat judicial competent i deixar en suspens el procediment sancionador fins que aquesta no es pronunciï. Aquesta suspensió no afecta l'expedient incoat per al restabliment de la situació anterior a la comissió de la infracció o, si escau, per a l'abonament de les indemnitzacions pels danys i els perjudicis ocasionats.

3. La sanció de l'autoritat judicial a què es refereix l'apartat 2 exclou la imposició de multa administrativa. Si la resolució judicial és absolutòria, l'Administració pot continuar la tramitació de l'expedient sancionador, respectant els fets que els tribunals hagin declarat provats.

SECCIÓ TERCERA Sancions

Article 30 Graduació

1. Les infraccions del que disposa aquesta Llei són sancionades amb les multes següents, que s'han d'incrementar fins al total del benefici obtingut per l'infractor, en el cas que n'hi hagi hagut:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de 10.000 a 50.000 pessetes.

b) Les infraccions greus, amb una multa de 50.001 a 500.000 pessetes.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa de 500.001 a 5.000.000 de pessetes.

2. Les sancions s'han de graduar d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, tenint en compte els danys i els perjudicis produïts, si hi havia intencionalitat i la dificultat en la identificació de l'infractor.

Article 31 Competència

1. Són competents per a acordar la incoació dels procediments sancionadors i designar instructor els òrgans que determinen en cada cas la legislació sobre espais naturals.

2. Són competents per a la imposició de les sancions els òrgans següents:

a) Els delegats territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca o l'alcalde, per a les lleus.

b) El director general del Medi Natural o el Ple de l'Ajuntament afectat, per a les greus.

c) El titular del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a les molt greus.

d) El Govern de la Generalitat, per a les sancions de quantia superior, com a conseqüèn-

cia del benefici més elevat que hagi obtingut l'infractor, si s'escau.

Article 32 Exigibilitat

L'import de les multes i de les despeses ocasionades per l'execució subsidiària de les actuacions de restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció pot ésser exigít per la via administrativa de constranyiment.

Article 33 Multes coercitives

1. Es poden imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa el procediment sancionador administratiu general, amb el requeriment i l'avertència previs corresponents, per a restaurar la realitat física alterada o transformada com a conseqüència d'una actuació il·legal.

2. Les multes coercitives, que poden ésser reiterades, no poden superar la quantia de 100.000 pessetes cada una.

3. La imposició de multes coercitives i la imposició de multes en concepte de sanció són independents i compatibles.

Article 34 Restitució del medi a l'estat anterior

1. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir el medi físic a l'estat anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i els perjudicis ocasionats.

2. Correspon a l'Administració de fixar, mitjançant la resolució corresponent, el termini en què l'infractor ha de procedir a la restitució dels béns a l'estat anterior a la comissió de la infracció i l'import de la indemnització pels danys i els perjudicis ocasionats.

3. En el cas que la infracció comesa hagi causat perjudicis greus a exemplars d'espècies de fauna o de flora protegides, la indemnització s'ha de calcular d'acord amb els barems vigents de valoració de les espècies.

SECCIÓ QUARTA Mesures cautelars

Article 35 Immobilització de vehicles

Els membres del cos d'agents rurals i, en general, els agents de l'autoritat, en l'exercici de les seves funcions, poden procedir a la immobilització de vehicles si, com a conseqüència del fet d'utilitzar-los, amb incompliment dels preceptes d'aquesta Llei, pogués derivar-ne un risc greu per a les persones, els béns i els ecosistemes naturals.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

S'autoritza el Govern de la Generalitat a actualitzar, mitjançant decret, les quanties de les sancions i les multes coercitives fixades per aquesta Llei, d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

Segona

Les organitzacions professionals agràries i les federacions catalanes d'automobilisme i de motociclisme tenen la consideració d'entitats

col·laboradores als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei.

Tercera

Es crea en cada comarca una comissió consultiva formada pels representants del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del consell comarcal, dels ajuntaments i dels propietaris afectats, per mitjà de les organitzacions professionals agràries o sectorials o del Centre de la Propietat Forestal, amb la finalitat d'informar de les limitacions i les prohibicions a què es refereix l'article 8.2.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Les prohibicions i les limitacions concretes que afecten la circulació motoritzada per camins i pistes forestals establertes pels articles 6, 8 i 10.2 no s'aplicaran fins que les administracions competents no efectuïn les senyalitzacions corresponents, que han de fer-se en el termini de dos anys.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga el Decret 59/1989, del 13 de març, pel qual es regula la circulació motoritzada per a la protecció del medi natural.

DISPOSICIÓ FINAL

Es faculta el Govern de la Generalitat i el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè dictin les normes necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juliol de 1995

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC XAVIER MARIMON I SABATÉ

Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

(95.207.007)

LLEI

10/1995, de 27 de juliol, de modificació parcial de la Llei 1/1989, de 16 de febrer, de creació de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

L'Institut Català d'Estudis Mediterranis (ICEM) fou creat l'any 1989 per la Generalitat amb la voluntat de contribuir a l'estudi i la di-

fusió, dins el país i a l'exterior, de les realitats de l'àrea mediterrània.

Durant aquests anys els treballs, els simposis i les publicacions de l'ICEM, seguint una metodologia interdisciplinària i prospectiva, i la sòlida xarxa de contactes que ha anat establint l'han situat com un referent destacat en la reflexió euromediterrània, en el vessant de la promoció del diàleg i la cooperació.

Actualment, atesa l'experiència assolida, la Junta de Govern i el president de l'ICEM han proposat, tant per la dimensió de les activitats que s'hi fan com per la voluntat d'incidir plenament en la creixent dinàmica de la cooperació euromediterrània, redefinir l'Institut i, ultra intensificar-ne els vessants actuals, convertir-lo en una plataforma de cooperació, diàleg i suport intermediterranis en camps diversos, com ara el de la cultura, el de l'ensenyament, el de la formació professional, el del turisme, el de la sanitat o l'empresarial. A aquests efectes, es considera que cal modificar el nom i l'àmbit de les funcions de l'Institut.

Article primer

L'Institut Català d'Estudis Mediterranis, creat per la Llei 1/1989, del 16 de febrer, passa a denominar-se Institut Català de la Mediterrània d'Estudis i Cooperació (ICM).

Article segon

Es dona nova redacció a l'article 2 de la Llei 1/1989, que queda redactat en els termes següents:

"Article 2

"1. L'Institut té com a objectius estudiar, dins l'àrea mediterrània, els problemes que afecten el medi, la indústria, el comerç, les noves tecnologies, les realitats i les necessitats culturals, científiques i socials, i, alhora, contribuir a la difusió a Catalunya i arreu del món de les diferents realitats dels països mediterranis, a més d'ésser plataforma de cooperació, mediació, diàleg i suport intermediterranis en els camps esmentats, en col·laboració amb els departaments de la Generalitat.

"2. Per a complir aquests objectius, l'Institut pot organitzar cursos, seminaris, congressos i exposicions, concedir beques i ajuts, editar publicacions i emprendre qualsevol iniciativa conjunta amb les diferents administracions que hi siguin competents tendents a la consecució del fi per al qual ha estat creat."

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia d'ésser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juliol de 1995

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

(95.207.009)

DECRET

212/1995, d'11 de juliol, pel qual es modifiquen els preus públics del servei d'ensenyament a l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya del Departament d'Ensenyament.

Atès que al servei d'ensenyament en l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya és d'aplicació el capítol 3 del títol preliminar de la Llei 33/1991, de 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya; i que pel Decret 146/1994, de 30 de maig, es van fixar els preus públics del servei d'ensenyament a l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya del Departament d'Ensenyament;

A proposta conjunta dels consellers d'Economia i Finances i d'Ensenyament, i d'acord amb el Govern de la Generalitat.

DECRET:

Article 1

Per al curs 1995-96, les tarifes del preu públic del servei d'ensenyament a l'Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya són les que es fixen a l'annex d'aquest Decret.

Article 2

Als alumnes membres de famílies nombroses els són aplicables les exempcions i les bonificacions establertes en la legislació vigent relativa a la protecció d'aquestes famílies.

Gaudeixen de l'exempció total del pagament dels drets de matrícula els alumnes que tenen la condició de becari amb càrrec als pressupostos de l'Estat. A l'efecte de formalització de la matrícula, els sol·licitants de beca poden fer la sol·licitud amb caràcter condicional, sense fer pagament previ de la tarifa. No obstant això, els alumnes que no acreditin oportunament l'obtenció d'aquest benefici estan obligats al pagament immediat del preu públic establert, sense que calgui requeriment previ de l'Administració, amb el benentès que la falta de pagament determina necessàriament l'anul·lació de la matrícula condicional i la invalidació subsegüent del curs acadèmic.

Article 3

Els preus de les tarifes que es fixen a l'annex d'aquest Decret es podran abonar per curs complet o per assignatures soltes.

Quan un alumne es matriculi en un mateix curs o assignatura per segona vegada, l'import de la tarifa corresponent s'incrementarà en un 10%. Si s'hi matricula per tercera vegada, s'incrementarà en un 30%. Si s'hi matricula per quarta vegada o més, l'increment serà del 50%.

Article 4

Els alumnes tindran dret a escollir la forma d'efectuar el pagament dels preus de les tarifes de l'apartat 1 de l'annex. Podran efectuar el pagament d'un sol cop, abans de l'inici del curs, o en dos terminis, l'un abans de l'inici de curs i l'altre durant la segona quinzena del mes de desembre. L'impagament d'algun dels terminis comportarà automàticament l'anul·lació de la matrícula sense dret a cap reintegrament.